

RECULL DE PREMSA

23/01/2015

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 accesso

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
23/01/15	CHARLIE Y LA LIBERTAD DE EXPRESIÓN por Luis María Anson / EL MUNDO (EL CULTURAL)	4	1
23/01/15	'THE SUN' NEGA AMB FETS L'ADÉU AL 'TOPLESS' / ARA	5	1
23/01/15	TAMBÉ . SÓN CHARLIE / EL PUNT AVUI	6	2
23/01/15	L'ARA ORGANITZA A PALAFRUGELL UN DEBAT SOBRE EL FUTUR DEL MÓN DIGITAL CATALÀ / ARA (COMARQUES GIRONINES)	8	1
23/01/15	TIRAR EL TEST I AMAGAR LA MÀ per Xavier Bosch / ARA	9	1
23/01/15	LO MEJOR QUE LES PUEDE PASAR EN LA RADIO / LA RAZON	10	1
23/01/15	EL SALÓ DEL CÒMIC CRIDA A LA LLIBERTAT D'EXPRESSIONÓ / ARA	11	1
23/01/15	'EN TIERRA HOSTIL', INVESTIGAT PEL SEU REPORTATGE SOBRE CEUTA I LA GIHAD / LA VANGUARDIA (ED. CAT) VIURE A BARCELONA	12	1
23/01/15	EL REI FELIP, PORTADA DE LA REVISTA GAI 'RAGAP MAGAZINE' / ARA	13	1
23/01/15	«LAPSUS MAMARI» / EL PERIODICO CAT(ED. CAT)	14	1
23/01/15	PERIODISTES / DIARI DE TARRAGONA	15	1
23/01/15	'THE SUN' TORNA A PUBLICAR FOTOS DE JOVES EN TOPLESS / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	16	1
23/01/15	RIUDELLOTS DE LA SELVA SUNEIX AL DECÀLEG DE BONES PRÀCTIQUES DE LA COMUNICACIÓ / DIARI DE GIRONA	17	1
23/01/15	EL FESTIVAL DE SUNDANCE EXHIBIRÀ SERIES DE TELEVISIÓ / LA RAZON	18	1
23/01/15	«THE SUN» RETOMA EL TOPLESS EN SU PÁGINA TRES / LA RAZON	19	1
23/01/15	DETINGUT PER ASSETJAR LA PERIODISTA ANA COBOS / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	20	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

PRIMERA PALABRA

Luis María Anson
de la Real Academia Española

Charlie y la libertad de expresión

Se está con la libertad de expresión o se está contra la libertad de expresión. Si se está con la libertad de expresión hay que hacerlo con todas sus consecuencias. A veces no es fácil respetar el derecho que los demás tienen a manifestar lo que piensan pero hay gentes que estarían dispuestas a dejarse despedazar antes de aceptar que se impida a los discrepantes expresar su opinión. La libertad de expresión es el cimiento sobre el que se levanta el entero edificio de la democracia pluralista. Se atribuye al presidente Jefferson esa frase que es ya un tópico: "A una nación más le vale disponer de periódicos libres aún sin Gobierno que de un Gobierno sin periódicos libres".

Las dictaduras cierran la boca con la mordaza de la censura. En las democracias algunos políticos, algunos financieros, algunos sindicalistas, algunos dirigentes sociales o religiosos buscan subterfugios para coaccionar a los periodistas e impedirles expresar lo que piensan o lo que sienten, hirviendo gravemente a la sociedad puesto que el periodista es

solo el administrador de un derecho ajeno: el que tienen los ciudadanos a la información.

La atrocidad perpetrada contra el semanario Charlie ha abierto de nuevo el debate sobre la libertad de expresión. La actitud general ha sido abrumadoramente hostil al crimen cometido. Algunos intelectuales, sin embargo, al tener conocimiento de lo que publica Charlie, se han preguntado en dónde están los límites de la libertad de expresión. La respuesta no puede ser más clara: en la ley.

Si un articulista hace apología del terrorismo; si un reportero incita a la pederastia; si un columnista se dedica a dañar grave y reiteradamente la

imagen de un personaje; si un editorialista se inventa datos y cifras para arruinar a una entidad empresarial; si un comentarista invade la privacidad de un personaje famoso, la respuesta de los afectados no puede ser otra que apelar a la Justicia. Jueces y magistrados aplican la ley derivada de la voluntad general libremente expresada. Y a ellos corresponde interpretar el código penal dentro de un sistema judicial con los diversos recursos establecidos para garantizar a todos sus derechos.

El periodista no es un ciudadano impune. Si en el ejercicio de la profesión delinque porque injuria, calumnia, daña deliberadamente la imagen

ajena o hace apología del terrorismo, el ciudadano afectado o la fiscalía pueden poner en marcha la maquinaria de la Justicia. Estamos en un Estado de Derecho.

Si Charlie calumnia a un dirigente del Islam, si injuria gravemente al Papa, si arremete contra la imagen de un personaje famoso, está la ley y el código penal para imponer los límites que eviten eventuales abusos de la libertad de expresión. Nunca, por supuesto, es admisible que se solucionen a tiros las diferencias de opinión. El crimen y la violencia se han descartado en el Estado de Derecho. También las leyes mordaza y cualquier tipo de tapabocas para impedir que los profesionales del periodismo o los ciudadanos puedan manifestar, dentro de la ley, lo que piensan.

Tan arraigada está en la ciudadanía de las democracias occidentales la libertad de expresión como primordial derecho humano que a las manifestaciones en su defensa han acudido de forma multitudinaria gentes de todas las edades y todas las ideologías políticas y religiosas. ●

Z I G Z A G

“Sigo de forma periódica y con la máxima atención los descubrimientos del vehículo robótico Curiosity. Los resultados obtenidos durante los 605 días marcianos en funcionamiento asombran por su interés y por el prodigio de la información que recibimos de Marte. La revista *Science* se refiere a las fluctuaciones de metano en la atmósfera de Marte. Los científicos trabajan ahora para aclarar a través de qué fuentes se producen esas fluctuaciones. Cada vez parece más claro que Marte como la Tierra fue una bola metálica de fuego que se ha ido apagando hasta dejar el planeta en su actual situación. También la Tierra es una bola metálica ardiendo que todavía no se ha apagado y que mantiene vivo a nuestro planeta.”

'The Sun' nega amb fets l'adéu al 'topless'

Malestar pel retorn de les imatges de noies amb els pits nus a la pàgina 3 del diari britànic

ALBERT CASTELLVÍ ROCA
BARCELONA

"Hem tingut un lapse mamari". Amb sentit de l'humor i un punt de provocació, el diari britànic *The Sun* convidava, des de la portada d'ahir, a mirar la pàgina 3 i constatar que, a diferència del que s'havia dit els últims dies, les noies en *topless* no n'havien quedat desterrades. La prova era la fotografia d'una jove amb els pits nus que picava l'ullet i que apareixia, a la tercera plana del rotatiu, sota el titular "Aclariments i correccions". "En relació a les informacions recents aparegudes a tots els altres mitjans de comunicació, volem aclarir que aquesta és la pàgina 3 i que això és una fotografia de la Nicole, de 22 anys, de Bournemouth", assenyalava el diari.

D'aquesta manera, el tabloide desmentia de manera clara i rotunda que hagués pres la decisió de prescindir d'aquest polèmic contingut, que omple la seva tercera pàgina des de fa gairebé 45 anys. Malgrat que *The Sun* no n'havia dit res, aquesta informació havia corregut com la pólvora durant els últims tres dies, i havia aparegut publicada en mitjans britànics i també d'altres països, entre els quals l'ARA. El fet que el primer a anunciar-ho, en la seva edició de dimarts, fos *The Times* -una capçalera germana de *The Sun*, ja que totes dues pertanyen al grup News Corp, propietat de Rupert Murdoch- va comportar que la informació fos donada per bona tot i el silenci del diari afectat.

"*The Sun* no tornarà a mostrar models en *topless* a la pàgina 3 després d'abandonar discretament una de les tradicions més controvertides del periodisme britànic", assegurava dimarts *The Times*, que donava per fet que Murdoch havia validat la decisió. De fet, el magnat australià ja havia deixat anar en més d'una ocasió que la publicació d'aquest tipus d'imatges estava "passada de moda" i que News Corp s'estava plantejant retirar-les.

"Volem demanar perdó en nom dels periodistes que s'han passat els últims dos dies parlant i escrivint sobre nosaltres", ironitzava ahir *The Sun*. De totes maneres, *The Times* insistia encara que, si bé de moment els *topless* no s'han acabat, sí que podrien tenir els dies comptats: "Encara hi ha alguns nus per publicar", matisava aquest diari, en una precisió que semblava suggerir que,

LA PÀGINA 3 SEGUEIX VIVA

La Nicole, de Bournemouth, picava l'ullet des de la pàgina 3 de l'edició d'ahir de *The Sun*, en què apareixia fent *topless*. La seva fotografia va ser la prova que el diari no ha eliminat, almenys de moment, aquesta polèmica tradició. DAN KITWOOD / GETTY IMAGES

un cop esgotades les fotografies que ja s'han fet però encara no han vist llum, les polèmiques imatges desapareixeran definitivament.

En tot cas, el fet que durant cinc dies seguits *The Sun* no publicqués cap fotografia de noies en *topless* és poc habitual, però no pas extraordinari. Durant els caps de setmana, el diari ja té per costum substituir aquestes imatges per altres de noies en biquini, i esporàdicament ho fa també entre setmana, com havia passat aquests últims dies.

Seguir lluitant

La fotografia d'ahir va caure com una galleda d'aigua freda sobre els grups de pressió que des de fa anys lluiten perquè *The Sun* modifiqui els continguts de la seva pàgina 3, i que dimarts van pensar que havien aconseguit el seu objectiu. "Va ser com fer una respiració profunda després que ens haguessin aguantat el cap sota l'aigua, i ara hem rebut un cop de puny a la cara", adme-

Silenci
Fins ahir, 'The Sun' no havia dit res sobre la suposada desaparició dels 'topless'

tia a Twitter Julia Churchill, membre de la campanya *No more page 3* [No més pàgina 3], la principal plataforma de protesta contra els *topless* de *The Sun*.

Però la fundadora d'aquest grup, Lucy-Anne Holmes, es mostrava molt més optimista: "Sembla que la lluita haurà de tornar. Gràcies a *The Sun* per tota la publicitat que han donat a la campanya", va piular. La recollida de firmes que *No more page 3* impulsa a través del portal *Change.org* des de fa dos anys i mig va sumar ahir prop de 10.000 nous suports, una xifra que multiplica per 30 la mitjana diària i que situa el total en més de 225.000 firmes.

De totes maneres, un dels principals motius pels quals *The Sun* es resisteix a retirar les noies en *topless* de les seves pàgines és justament el suport popular: el diari tem que, si ho fa, perdrà part dels 2,2 milions de seguidors que el compren cada dia i que el converteixen en el diari més venut del Regne Unit. —

Les reaccions

Activistes i polítics critiquen la decisió

Lucy-Anne Holmes

FUNDADORA DE 'NO MORE PAGE 3'

"Sembla que haurem de seguir lluitant. Gràcies a 'The Sun' per tota la publicitat que han donat a la campanya"

Stella Creasy

DIPUTADA LABORISTA

"¿Així que 'The Sun' recupera la pàgina 3? És com el típic oncle begut en un casament que no capta el missatge. Incomoda a tothom"

Nick Clegg

VICE PRIMER MINISTRE BRITÀNIC

"[La pàgina 3] no està en consonància amb la manera com les dones volen ser i haurien de ser representades"

Girlguiding Advocates

ASSOCIACIÓ DE NOIES GUIES

"Un diari familiar s'hauria d'avergonyir de fer un enfocament tan frívol sobre una matèria tan important per a molts joves"

Els salons de còmic europeus, al costat de 'Charlie Hebdo'

Els dos principals festivals d'història europea, el de Barcelona i el d'Angulema, reaccionen davant l'atemptat mortal a la seu de la revista satírica 'Charlie Hebdo'

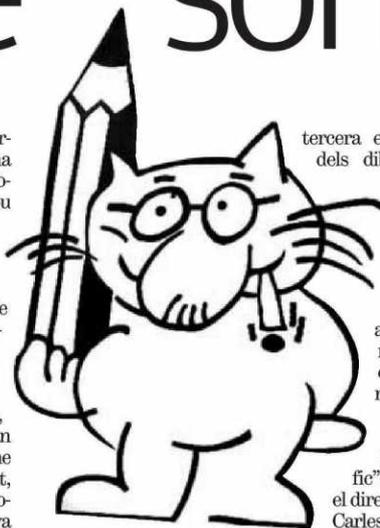
També són Charlie

Jaume Vidal
BARCELONA

Els dos festivals de còmic més importants d'Europa, el Festival d'Angulema, a l'Estat francès, i el Saló del Còmic de Barcelona, no podien quedar al marge de l'atemptat mortal contra la redacció de *Charlie Hebdo*. La primera pensada a Angulema va ser concedir a la publicació satírica el gran premi del certamen. "Però després vam pensar que del que es tractava era de prendre una iniciativa que perdurés en

el temps", va explicar l'organització a la seva plana web. Finalment van trobar escaient crear un nou guardó: premi a la Llibertat d'Expressió, que s'incorporarà a la resta de modalitats.

El Saló del Còmic de Barcelona també s'afegeix al clam d'indignació. Però ho fa de manera molt positiva: recuperant el premi Gat Perich, creat en memòria del gran humorista gràfic Jaume Perich. Precisament, aquest premi internacional va recaure en la seva

tercera edició en un dels dibuixants assassinats:

Wolinsky, que havia estat amic de Perich.

"En un moment com aquest, i ara més que mai, el Saló del Còmic reivindica la llibertat d'expressió i l'humor gràfic", va declarar el director del Saló, Carles Santamaria.

Amés de la recuperació i el patrocini del premi, el continuarà tenint la seva pròpia mecànica de votació independent de la res-

El Saló del Còmic, amb el seu patrocini, recupera el premi Gat Perich d'humor

ta de premis, el Saló organitzarà una exposició dedicada a Jaume Perich.

El dibuixant Fer, col·laborador d'El Punt Avui i membre de l'Associació Perich Sense Concessions, que també va participar en l'acte de presentació del Saló a l'Escola Joso de Barcelona, va mostrar el seu entusiasme per la recuperació del premi. "Vam haver de pegar perquè, com la sanitat i l'ensenyament, ens van afectar les retallades." Fer va destacar el valor periodístic de l'humor gràfic tot re-

cordant: "A París vaig escoltar el carrer: «A veure què diu avui Plantu [guanyador de la primera edició del Gat Perich] al diari.» A Barcelona havia escoltat a les Rambles la mateixa frase aplicada a Perich i el seu acudit al diari *La Vanguardia*."

Museu del Còmic

Un altre anunci que va fer Santamaria és la fixació d'una data per a la posada en marxa del Museu del Còmic, situat a l'antiga fàbrica del CACI, a Badalona, després d'una trobada amb representants del Departament de Cultura, entre els quals hi havia Joan Pluma, director general de Patrimoni, i Jordi Sellas, director general de Creació i Empreses Culturals. També hi era present la regidora de Cultura de l'Ajuntament de Badalona, Montserrat Salgado. "En l'última visita que vam fer al recinte vam fixar finals del 2017, com la data en què el museu estaria en-

Segons Carles Santamaria, el Museu del Còmic podria obrir les portes a finals del 2017

llestit", va explicar Carles Santamaria. En el mateix acte es va presentar el cartell d'aquest any, obra del dibuixant Jordi Lafebre, que ha utilitzat una icona de Barcelona, l'estàtua de Colom, i l'ha convertida en un superheroi.

També van anunciar-se les gestions que està fent l'Institut Francès perquè pugui ser present a Barcelona un autor francès relacionat amb la premsa satírica. Una manera més de donar suport a l'humor gràfic, "un gènere que ha estat molt lligat al Saló", va dir Santamaria. ■

Barcelona

El Saló Internacional del Còmic tindrà lloc del 16 al 19 d'abril a Fira de Barcelona i, tal com va avançar el coordinador d'activitats i exposicions Toni Guiral, "l'eix temàtic serà la fantasia i la ciència-ficció, dos gèneres molt relacionats amb el còmic des del seu naixement".

A més de la mostra de Perich, no hi faltará la dedicada als superherois. "És un gènere que té molts seguidors i en aquesta edició el protagonisme recaurà en El Jòquer, el gran enemic de Batman." També hi serà present El Capità Amèrica. I una exposició dedicada al guanyador del gran premi de l'any passat: Miguel Gallardo. Un dels convidats d'aquest any serà el mestre del còmic eròtic: Milo Manara.

Angulema

La setmana vinent, del dijous 29 de gener al diumenge 1 de febrer, tindrà lloc la gran cita del còmic francès i internacional. Entre les exposicions més destacades se n'hi podrà veure una de dedicada a *Calvin & Hobbes*, la sèrie protagonitzada per un nen i un tigre de peluix que pren vida quan està sol amb el seu company. El seu creador, Bill Watterson, sempre s'ha negat a concedir llicències per comercialitzar els personatges. També s'hi mostrarà l'obra de Jack Kirby, un dels grans mites de la companyia Marvel i creador fundacional, amb les històries de Stan Lee, d'aquest univers de superherois. Els que encara tinguin prejudicis amb el manga, podran, ben segur, canviar d'opinió si s'atansen a l'obra de Jirô Taniguchi, a qui es dedicarà una exposició. Durant els dies del festival la ciutat viu intensament l'esdeveniment.

NOVES TECNOLOGIES

Una aula multimèdia de la Universitat Blanquerna - Ramon Llull de Barcelona. FRANCESC MELCION

L'ARA organitza a Palafrugell un debat sobre el futur del món digital català

Es parlarà de sobirania, professionalització i presència a les xarxes socials

JOSEP PASTELLS
PALAFRUGELL

Quatre referents de les comunitats digitals catalanes –Jordi Iparraquirre, Anna Codina, Toni Hermoso i Cristina Ribas– analitzaran aquest divendres a Palafrugell, en un debat moderat pel director de l'ARA, Carles Capdevila, els principals reptes que afronta el nostre país en aquest àmbit. El debat *Catalunya digital*, primer acte públic al Baix Empordà del programa de capital social de l'ARA Comarques Gironines, s'iniciarà a les set del vespre al teatre del Centre Fraternal. A continuació, els quatre ponents avançaran algunes opinions.

“El repte més gran per al món digital català és garantir la sobirania; ara ens trobem amb un internet més centralitzat i dirigit per menys actors que fa uns quants anys”, afirma el bioinformàtic Toni Hermoso. “Entitats com Softcatalà i Amical Wikimedia treballen perquè el català tingui tota la viabilitat possible en els àmbits digitals i, alhora, sigui un mitjà referent en la transmissió del

coneixement, però aquest esforç és insuficient si no hi ha un ús ampli de la nostra llengua dels diferents actors de la producció i el consum cultural”, adverteix Hermoso. Segons ell, “en això la nostra cultura ha de despuntar no tan sols davant la preeminència de la cultura espanyola o francesa als nostres territoris, sinó també, i sobretot, davant la de l'anglosaxona. Periodistes i comunicadors tenen un paper cabdal per ajudar a fer créixer una cultura catalana adaptada als nous temps”.

Garantir la sobirania

Per la seva banda, la bloguera i consultora Anna Codina sosté que assegurar una bona salut i presència de la llengua i la cultura catalanes a internet “passa per ser rellevants a les xarxes socials i a les aplicacions més populars, per la professionalització i, sobretot, per la presència ben estructurada del nostre teixit empresarial en el món digital”. També considera clau “impulsar l'emprenedoria digital, que puguin sortir d'aquí projectes d'àmbit mundial”. En aquest sentit, la periodista i consultora Cristina Ribas defensa que

**Creixement
Empresaris i
periodistes
són cabdals
per promoure
l'ús del català
a la xarxa**

**Objectius
Cal potenciar
la informàtica
a l'escola
i impulsar
projectes
de país**

cal impulsar “grans projectes de país”. “Hi ha moltes petites iniciatives, algunes molt destacables, amb molts recursos esmerçats en conjunt i amb un impacte molt limitat per separat”, lamenta. I posa exemples de projectes de futur: “Innovació en *e-learning*, en la indústria de mitjans i continguts multimèdia i en l'aplicació de les TIC en sectors com el turisme i la salut”.

L'enginyer informàtic Jordi Iparraquirre, el català amb més influència a l'ICANN, l'organisme que agrupa els dominis estats i territorials, diu que les poblacions de muntanya, els llocs poc poblats i els polígons industrials han de disposar d'altres velocitats d'accés a la xarxa fixa i mòbil. A més, recomana “rebaixar els preus d'accés i facilitar l'entrada d'altres operadors europeus; l'oligopoli actual ens ofereix uns dels preus més alts de l'OCDE”. Partidari de potenciar la informàtica a l'escola, utilitza aquest símil: “És difícil viure sense carnet de conduir en un món que depèn del cotxe”. —

“Els catalanoparlants som molt actius a la xarxa”

J.P.
PALAFRUGELL

“El català mostra una molt bona salut a la xarxa. Els catalanoparlants som molt més actius que altres comunitats amb llengües en teoria molt més consolidades o amb més parlants; en això sí que hem sabut utilitzar les tecnologies digitals en benefici propi”, constata Cristina Ribas. I afegeix: “L'oferta de mitjans a internet supera clarament la del

castellà, al contrari del que passa en els àmbits de la premsa i la televisió”.

“En general hi ha una comunitat digital potent i amb ganes de fer coses i implicar-s'hi. Potser el que ens falta és creure en la xarxa com a motor de l'economia, i que les empreses i els emprenedors catalans apostin pel món digital”, apunta Anna Codina.

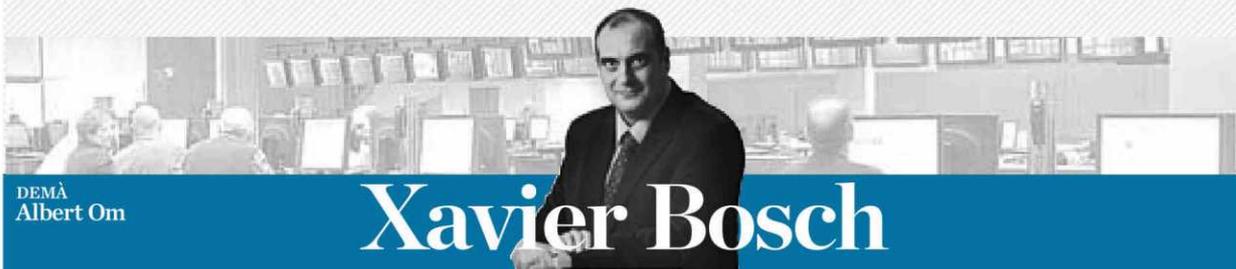
Toni Hermoso adverteix: “S'ha escampat una espècie de culte al voltant del núvol, les xarxes socials i el *branding* personal que menysprea la

**Consolidats
L'oferta
de mitjans
catalans a la
xarxa supera
clarament la
del castellà**

inversió en infraestructura, la formació, la cultura del coneixement i l'esforç i, per tant, limita les possibilitats d'adaptació i influència”. Per Jordi Iparraquirre, “cal fugir del paradigma de la piràmide”. “A tothom li agrada inaugurar projectes tangibles (tallar la cinta o mostrar la placa), però malgrat que els intangibles (un procés, una llei, rebaixar un impost, oferir continguts lliures...) no són gens vistosos, tenen molt més impacte”. —

LA BORSA O LA VIDA

DEMÀ
Albert Om

Xavier Bosch

Tirar el test i amagar la mà

Em va interessar el rebombori d'abans de l'emissió, em va indignar la història i els fets em van deixar encastat a la butaca. Com a documental, però, *Ciutat morta* no em va agradar gaire. Li reconec tots els mèrits per haver denunciat el que sembla una injustícia greu, per recordar-nos el vici redundat i addictiu del poder de fer-nos beure a gallet les versions oficials i, sobretot, per evidenciar una pràctica intolerable de tortures. Tan sols per això, ja val la pena. El que hem anat sabent, a partir de l'endemà de l'emissió al 33, encara m'ha grinyolat més. En Víctor Gibanel, excap d'informació de la Guàrdia Urbana, i la productora del documental van signar un acord per escapar els seus cinc minuts de presència a la pel·lícula a canvi de retirar la demanda. Censura? Sí. Però acordada. I més sorprenent encara: els directors de l'obra havien enregistrat el testimoni clau però a l'hora de fer el muntat-

Una imatge de *Ciutat morta*. ARA

ge van decidir no incloure l'home que sap qui va tirar el test. No s'entén que en un documental de tesi tinguin el testimoni més buscat i l'amaguin.

Ens plantegem si la justícia pot ser tan injusta (i equivocar-se en tantes instàncies diferents), qüestionem els protocols de la Guàrdia Urbana (destrucció de proves, no dur cas) i convertim la confusió política (d'algú famós pels seus lapsus com Joan Clos) en una prova. Tot això està molt bé. Però potser també caldria dir que alguns dels seus els van deixar penjats. Qui fos que el 4-F del 2006 va llançar el test que hauria deixat tetraplègic un agent, i els testimonis que saben qui és i han callat, han permès que paguessin justos per pecadors durant vuit anys. ¿N'hi va haver un que va tirar la torreta i tots han amagat la mà? ¿Hi ha algú que arrossegui sobre la consciència els anys de presó que han passat els tres detinguts o el suïcida de la Patricia? O d'això no en gasten?

L'art de la veritat

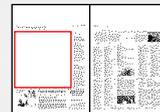
Quina paradoxa. Al final, el testimoni clau del 4-F el veiem a TV3 i no en el documental. A ningú no escapa que *Ciutat morta*, als despatxos de la Corporació, els feia més nosa que servei. Era un d'aquells problemes que s'ajornen fins que s'enquisten. Però David Fernández, amb una pertinent pregunta parlamentària, la taca d'oli de les xarxes socials i els premis que anava rebent el documental van fer ineludible que la pel·lícula s'hagués de programar. Això sí, gairebé en la clandestinitat, sense autopromocions i al canal 33, amagada en el programa de l'únic presentador -Alex Gorina- que no vol ni saber les audiències. Laxifra, però, va ser tan extraordinària que de cop i volta la cadena es vantava del rècord d'espectadors i, aprofitant el rebombori, s'ho van fer seu. I aleshores sí, *Ciutat morta* va passar a l'agenda dels *TN*, d'*Els matins*, del *Divendres*, del 23/24... De tertúlia en tertúlia fins al obvietat total. Ariadna Oltra i Manel Sar-

Els mitjans han de fer la seva feina. ARA

rau, amb l'ambició periodística que els caracteritza, van voler anar més enllà. L'equip del *.Cat* va registrar la dona de l'agent agredit -que es va fer enrere abans del programa- i va emetre l'entrevista al testimoni que el documental s'havia guardat. Ni que sigui a remolc del tsunami del llargmetratge, algú comença a fer la feina que pertocava. De fet, *Ciutat morta* també és una crítica del silenci còmplice dels mitjans. No només a TV3, aquesta tele que si el PP pogués la tancarà, sinó de tots els que vam mirar cap a l'altra banda. Ni diaris ni ràdios no vam estar a l'altura. En aquell moment, jo mateix editava *El món a RACI* i no vam fer seguiment del tema més enllà de la notícia dels incidents de matinada. Una vegada més, i en els últims anys ja van massa vegades en escàndols de tota mena, els mitjans hem d'admetre que miràvem cap a l'altra banda o, simplement, que no vam fer la nostra feina: buscar la veritat per explicar les coses que passen.

Lo mejor que les puede pasar en la radio

Nuria Roca y Juan del Val celebran un año al timón del «morning show» de Melodía FM

Alicia Bermúdez

MADRID- Si escucha de lunes a viernes, de 6:00 a 10:00 horas, Melodía FM, «Lo mejor que te puede pasar» es disfrutar de la actualidad, la mejor música y mucho humor en las ondas. Nuria Roca y Juan del Val están detrás de este «morning show» que cada mañana emite la cadena del Grupo Atresmedia, el mismo que el pasado 13 de enero sopló su primera vela. Nuria es la voz cantante, pero detrás se encuentra «un equipo coral» en el que todos opinan sobre los temas a tratar. «Lo consensuamos todo, trabajamos juntos», aclara la presentadora. Este matrimonio demuestra día a día que la información y la risa no están reñidos. Aportan una información rigurosa y, además, intentan conseguir una visión de la vida «con cierto sentido del humor», con la premisa de «intentar que la gente se levante con una sonrisa».

Un «morning» diferente

Este matinal «para adultos», como lo califican sus directores, rompe los moldes de los programas de mañana que había hasta la fecha, y es que con «Lo mejor que te puede pasar», «además de la música, el oyente también puede disfrutar de la actualidad, de la reflexión, del juego...». «Es un proyecto al que

De izda. a dcha., Juan del Val, Nuria Roca y Susanna Griso durante el especial que emitió 28 horas ininterrumpidas

llevábamos mucho tiempo dándole vueltas. Teníamos bastantes ganas de hacer radio, de escuchar algo diferente en la mañana», aclara Nuria. «Creíamos que había un

Juntos en la escritura

Como con tantos otros proyectos, Nuria y Juan se asocian también para escribir sus novelas. Y lo hacen con mucho éxito. «Lo inevitable del amor» (Espasa), su segunda novela, en menos de tres semanas consiguió colocarse entre los diez libros más leídos. Ya probaron suerte en el mundo editorial con «Para Ana, de tu muerto», aunque ahora comenzarán una vida (literaria) por separado.

huevo en el equilibrio de lo que podía ser un programa del estilo más tradicional de información y tertulia y los «morning» para un público más joven», añade Juan, a

quien los datos de audiencia le dan la razón, ya que con tan sólo un año de emisión el espacio ha conseguido superar los cien mil oyentes y doblar la audiencia de esta franja horaria. 140 invitados son los que han pasado por los más de 300 programas hasta la fecha», «todos muy buenos», dice Nuria, entre los que recuerda con gran cariño a Raphael e Iker Casillas. «Es imposible quedarse con sólo uno», dice Juan, quien destaca que además de divertirse, ven en el programa un espacio en el que expresarse libremente, «algo que nos gusta mucho». Otros, en cambio, han cambiado la etiqueta de invitado por la de colaborador, como José Luis Cuerda, que se incorporó al programa

el 22 de diciembre. También pasaron por los micrófonos de su estudio grandes compañeros como Matías Prats o Susanna Griso, cuando, el 22 de mayo, el equipo decidió emitir 28 horas ininterrumpidas y que resultó ser «una idea alocada que se le ocurrió a Berni». «Una experiencia maravillosa», admiten, a la que se acercarán cuando emitan en directo la gala de los Oscar seguida de su programa diario.

«Después de 20 años pienso que haber trabajado para llegar hasta aquí es lo mejor que me ha podido pasar profesionalmente», asegura Nuria sobre el programa del que espera que siga creciendo «sin dejar de pasarlo bien». No echa de menos la televisión, porque está gozando «al máximo» de su trabajo. «Dudo que me puedan ofrecer otro en el que disfrute lo mismo», afirma la periodista.

CÒMIC

El Saló del Còmic crida a la llibertat d'expressió

La mostra barcelonina homenatjarà 'Charlie Hebdo' recuperant el Premi d'Humor Gat Perich

ANTONI RIBAS TUR
BARCELONA

L'atemptat al setmanari *Charlie Hebdo* ha deixat una empremta profunda. La 33a edició del Saló Internacional del Còmic de Barcelona, que se celebrarà del 16 al 19 d'abril al Palau 2 i a la plaça Univers de la Fira Barcelona Montjuïc, reivindicarà la llibertat d'expressió en el sector. "L'humor gràfic és una de les expressions amb més llibertat d'expressió perquè es fa servir la ironia i el sarcasme" per fer conya de "l'actualitat o dels fets socials", va dir ahir el director del Saló del Còmic, Carles Santamaria.

El cartell d'aquesta edició inclou una referència a la tragèdia del setmanari francès, la frase *Nous sommes tous Charlie*, però el gest més destacat dels organitzadors per homenatjar els dibuixants assassinats i l'humor gràfic consisteix a recuperar el Premi d'Humor Gat Perich de la mà de l'Associació Perich Sense Concessions. Georges Wolinski, un dels fundadors de *Charlie Hebdo* mort en l'atemptat, va guanyar el premi en la tercera edició i, a més, la represa del guardó coincideix amb el vintè aniversari

sari de la mort del dibuixant que li dona nom, Jaume Perich.

La presentació del Saló va coincidir amb una altra de les conseqüències de l'atemptat al *Charlie Hebdo*. Les autoritats belgues van anunciar la cancel·lació d'una exposició del Museu Hergé, el creador de Tintín, sobre el setmanari, després que

El Joker serà el protagonista d'una de les exposicions de la 33a edició del Saló del Còmic. FICOMIC

l'equip del museu i la policia mantinguessin una reunió d'urgència, i la del Festival de Cinema Ramdam, a Tournai, per les amenaces que havien rebut els organitzadors per la programació, on hi havia el documental suec *Essence of terror*, sobre dos periodistes suecs capturats i condemnats per terrorisme a Etiò-

pia, i *Timbuktu*, un film sobre l'extremisme religiós. Amb tot, el director del Museu Hergé també va anunciar que la mostra sobre *Charlie Hebdo* podria obrir les portes més endavant si disminueix el nivell d'alerta terrorista que pateix el país des de la desarticulació, el 15 de gener a Brussel·les i altres ciutats, d'una xarxa de jihadistes.

Via lliure al Museu del Còmic

Amb tot, la pròxima edició del Saló Internacional del Còmic de Barcelona, que guanya 4.000 metres quadrats respecte a l'any passat, estarà dedicada als superherois. Aquests personatges sovint tenen debilitats i la política els esquitxa, però viuen en el regne més segur de la ficció. Es podran veure exposicions monogràfiques dedicades al Joker, que fa 75 anys, i al Capità Amèrica, entre altres activitats.

Els organitzadors del Saló també van anunciar novetats respecte al Centre de les Arts del Còmic i la Il·lustració a Badalona, un dels cavalls de batalla del sector en els últims anys. Carles Santamaria va afirmar que el projecte està "desencallat" i que l'equipament, actualment en construcció, es podrà inaugurar a finals de l'any 2017. —

‘En tierra hostil’, investigat pel seu reportatge sobre Ceuta i la gihad

La Delegació del Govern central a la ciutat autònoma porta a la Fiscalia els testimonis per si constitueixen delictes

SALVADOR ENGUIX

“Et suïcidaries?”. La pregunta la fa el periodista Jalis de la Serna en la nova entrega d'*En tierra hostil* a un jove espanyol d'origen marroquí simpatitzant de la gihad al barri d'El Príncipe de Ceuta. “Sí, per guanyar el paradís i ajudar els meus germans que estan patint; Al·là és gran”, contesta el jove.

Aquest és uns dels testimonis que, segons el parer de la Delegació del Govern a Ceuta, poden ser constitutius d'un delictes; raó per la qual l'espai ha estat portat a la fiscalia de l'Audiència Nacional. A més, el nou reportatge d'*En tierra hostil* que es va emetre dimarts a Antena 3 ha estat criticat amb severitat per la Delegació del Govern a Ceuta: “Ceuta ha sortit molt perjudicada, ja que aquest espai ha fet malbé la imatge del col·lectiu musulmà de Ceuta com no ho havia fet ningú fins ara”.

El reportatge va ser el segon espai més vist de la jornada amb una quota de pantalla del 16,4% i 3,2 milions d'espectadors. En aquesta ocasió, Jalis de la Serna, com ja va fer en l'ante-

ATRESMEDIA

El periodista Jalis de la Serna va parlar amb joves del Marroc afins a la gihad

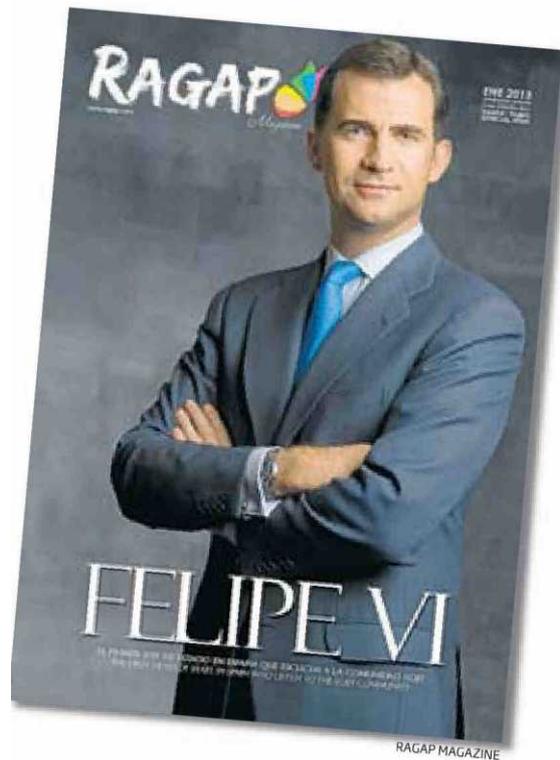
rior entrega sobre les mines de coltan a l'Àfrica, ofereix el resultat d'un arriscat i rigorós exercici de periodisme audiovisual per descobrir com funcionen les xarxes que busquen captar joves simpatitzants de la gihad en territori espanyol per cometre atemptats, ja sigui a Síria o a Europa; i en lògica també a Espanya.

A través dels testimonis, i amb ajuda d'espanyols d'origen

marroquí, l'equip d'Antena 3 aconsegueix acostar-se a persones que no amaguen la seva passió per defensar els principis de la gihad.

Les càmeres s'introdueixen al barri d'El Príncipe de Ceuta i a través de testimonis es descriuen, en primer lloc, les condicions de vida de molts d'aquests joves: molts d'ells estan a l'atur, viuen en habitatges humils i diuen que estan desespe-

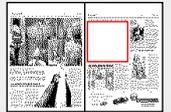
rats. En segon lloc, Antena 3 narra com el discurs gihadista i l'odi a Occident ha estat interioritzat. “He vist molts joves que miren a internet vídeos sobre la repressió a Síria i surten amb els ulls plorant”, diu un dels entrevistats. Els testimonis, a més, es fan a cara descoberta, davant les càmeres d'*En tierra hostil*, programa que torna a confirmar que el periodisme de qualitat també agrada.●

El rei Felip, portada de la revista gai 'Ragap Magazine'

J.M.
BARCELONA

"Amb independència del fet que els ciutadans donin suport a la monarquia com a forma d'estat o no, la qüestió és que el relleu que hi ha hagut al Palau de la Zarzuela ha portat nous aires a un tron que ja havia quedat desgastat". Amb aquestes paraules, la redacció de la revista gai *Ragap Magazine* justifica que el rei Felip protagonitzi la portada del seu últim número i afegeix que "per primer cop, un cap d'estat a Espanya s'acosta a escoltar les demandes de les associacions que treballen contra la discriminació per orientació sexual i identitat de gènere". A la portada de la publicació, sota les lletres grans amb el nom del monarca, s'hi ha afegit el subtítol "el primer cap d'estat que escolta la comunitat LGBT", fent referència al fet el rei va rebre membres d'aquest col·lectiu en una audiència poc després de la seva proclamació. A l'interior de la revista s'hi pot llegir un ampli reportatge que destaca els aires renovats que ha aportat el rei Felip a la institució. Aquest número de *Ragap Magazine* es distribuirà de manera gratuïta durant la pròxima edició de Fitur que se celebrarà a Madrid. —

'THE SUN' RECUPERA EN 48 HORES LES NOIES EN 'TOPLESS' A LA PÀGINA 3

«Lapsus mamari»

BEGOÑA ARCE
LONDRES

The Sun ha tornat a la càrrega amb les models en *topless*. Després de 48 hores sense fer-ho, el diari més venut del Regne Unit va sortir ahir al carrer novament amb una noia amb el pit al descobert a la pàgina 3, tal com ha passat des de feia 44 anys. A principis d'aquesta setmana, un altre diari de **Rupert Murdoch**, *The Times*, havia anunciat el final d'aquesta gastada tradició, que un ampli sector de la societat britànica considera una humiliació per a les dones. El diari va arribar a afirmar que el magnat havia firmat personalment el final d'aquests posats, dels quals estava cansat tal com havia deixat entreveure a Twitter.

No obstant, pel que sembla tot ha estat un pur i confús equívoc, o potser una operació ben orquestrada. *The Sun*, encantat amb la publicitat rebuda, se'n reia ahir dels que el critiquen amb un titular de portada en què anunciava: «Hem tingut un lapsus mamari». A l'interior, una rossa semidespullada picava l'ullet sota el titular: «Clarificacions i correccions». «Després de recents informacions en tots els altres mitjans, volem aclarir que aquesta és la pà-

gina 3 i aquesta és la foto de **Nicole**, 22 anys, de Bournemouth. Volem demanar perdó a tots els periodistes i presentadors que s'han passat els últims dos dies parlant i escrivint sobre nosaltres», afegia amb alegria. Els responsables del tabloide mai havien confirmat o negat la

retirada de les models en *topless*, però la informació de *The Times* semblava totalment fiable. Feministes i simpatitzants del grup No Més Pàgina Tres, fundat el 2012 contra *The Sun*, van anunciar que continuaran amb la seva campanya, recolzada en les xarxes socials per 215.000 firmes. Els activistes han aconseguit el suport d'oenagés i diversos diputats, entre ells el viceprimer ministre i cap dels liberals, **Nick Clegg**. «La pàgina 3 –va declarar ahir el polític–, no és la manera com les dones volen i han de ser representades». La diputada laborista, **Stella Creasy**, comparava el diari amb «un tio lasciu i borratxo en un casament que no entén el missatge i fa que tothom se senti malament». ≡

EL BLOG DEL DIRECTOR

**JOSEP RAMON
CORREAL**
@jrcorreal

Periodistes

A hir no vaig poder assistir a la celebració de sant Francesc de Sales, patró dels periodistes, que cada any organitza l'arquebisbe de Tarragona, Jaume Pujol. Aquesta vegada el prelat ha volgut significar la labor periodística amb unes paraules del papa Francesc, que ha dit que la comunicació és «una eina al servei de l'autèntica cultura del retrobament». És evident que els periodistes hem de fer autocrítica. I molta! Darrerament, la comunicació està més al servei de la cultura de l'agressió, de l'envestida, amb el pretext de la sacrosanta llibertat d'expressió. I per fer autocrítica del tot, té nasos que amb la colla de periodistes que som i amb el munt de mitjans que cada dia donem la tabarra, ningú no havia denunciat que el cas del 4-F es va tancar en fals i amagava fets molt greus com la tortura dels joves *okupes* que van ser condemnats. Ha estat el documental *Ciutat morta* i les xarxes socials les que ens han fet espavilar. Massa tard, però.

‘The Sun’ torna a publicar fotos de joves en topless

LONDRES Reuters

Pocs dies després que activistes pels drets de les dones celebressin l'aparent desaparició de les dones nues de la pàgina tres del diari de Rupert Murdoch *The Sun*, ahir el tabloide britànic va portar novament aquest distintiu burlant-se dels seus crítics.

Sota el titular de la pàgina tres "Aclariments i correccions", el diari més venut del país publicava la imatge d'una model en topless que feia l'ullet a la cà-

mera. "Més enllà de les recents informacions de tota la resta de mitjans de comunicació, volem aclarir que això és la Pàgina 3 i que aquesta és la imatge de Nicole, de 22 anys, de Bournemouth", deia. "Ens agradaria demanar disculpes en nom dels periodistes de premsa, ràdio i televisió que s'han passat els dos últims dies parlant i escrivint sobre nosaltres".

A la portada de *The Sun* d'ahir s'anunciava: "Hem tingut un lapsus mamari".●

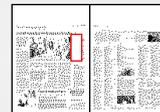

Riudellots de la Selva s'uneix al decàleg de bones pràctiques de la comunicació

RIUDELLOTS DE LA SELVA | DdG

■ El ple de l'Ajuntament de Riudellots va aprovar per unanimitat adherir-se al «decàleg de bones pràctiques de la comunicació local pública» fet pel Laboratori de Periodisme i Comunicació per a la Ciutadania Plural de la UAB amb el Col·legi de Periodistes. Així, «referma el seu compromís de millorar i apropar la informació municipal al conjunt de la ciutadania» tal i com va destacar el regidor de Noves Tecnologies, Lluís Barnés.

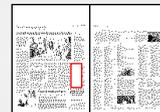
Riudellots va rebre al desembre el segell infoparticipa de qualitat i transparència de la comunicació pública. Amb l'adhesió al decàleg, tindran el 90% d'indicadors complerts. El Segell és un distintiu creat pel Laboratori basat en els resultats d'avaluar els webs municipals a partir de 41 indicadors com qui son els representants polítics, com gestionen els recursos col·lectius, com informen de la gestió i quines eines proporcionen per a la participació ciutadana.

NUEVA SECCIÓN

El Festival de Sundance exhibirá series de televisión

Aparte de los 123 largometrajes que se exhibirán durante el certamen, este año Sundance ha decidido afianzar la categoría de estrenos e incorporará la «narración episódica». En esta nueva sección, que llevará el nombre de «Eventos especiales», se proyectará la ficción de HBO «The Jinx: la vida y la muerte de Robert Durst», de Andrew Jarecki y Marc Smerling, y también la serie de animación «Animales», sobre ratas, palomas y chinches en Nueva York.

DA MARCHA ATRÁS

«The Sun» retoma el topless en su página tres

Los torsos desnudos vuelven al tabloide británico. Después de cuatro días sin publicar ninguna imagen de modelos desnudas en su página tres, «The Sun» ha vuelto a publicar este tipo de imágenes bajo el título de «aclaraciones y correcciones». «Después de las recientes informaciones, queremos aclarar que esto es la página tres y esto es una foto de Nicole, de 22 años», se puede leer junto a la imagen de la jover rubia con el pecho al descubierto.

Detingut per assetjar la periodista Ana Cobos

La Policia Nacional ha detingut un home de 33 anys a la província de Badajoz per amenaçar i injuriar a través de les xarxes socials la presentadora de televisió Ana Cobos (Còrdova, 1984), presentadora del canal BeIN Sports de Miami (EUA), explica *El País*. L'arrestat va contactar amb ella a través d'una aplicació de missatgeria instantània i van mantenir una amistat *virtual* durant diversos mesos. Després que la víctima el bloquejés, l'home va crear fins a 27 perfils diferents per continuar amenaçant-la.